

Og det er jo riktig. Men nå vil de virkelig vite hva som er i veien med Kim. Det må være noe trist, siden han ser så alvorlig ut.

Alle har spist opp, men Kim er fremdeles taus. Og nå gjør han noe enda merkeligere: Han reiser seg fra bordet og går sin vei uten å si et eneste ord. Hva er det han holder på med? De ser på Alex, og June sier:

– *Du må gå etter ham og finne ut hva det er.*

Men Alex er bare rolig, og sier at de skal slappe av. Kim er nok snart tilbake. Og det er han. Like etter står Kim midt på gulvet med noe i hånden. Det ser ut som et bilde.

– *Det er noe dere ikke vet, sier han. Om min mor. Noe jeg har tenkt på i hele dag.*

Han legger bildet på spisebordet, og alle bøyer seg frem for å se. De ser en jente som bærer en liten baby på ryggen. Men det er ikke noe koselig bilde. Både jenta og babyen ser redde og triste ut. Og bak dem står det en kjempestor og skummel tanks med kanon på.

– *Det er noe dere ikke vet. Om min mor.*

Kim peker på bildet og sier:

– *Den lille babyen er min mor. Hun bodde i et land som het Korea. Der var det krig, og mange måtte flykte. Men moren min var bare en baby, og kunne ikke gå selv. Derfor bar jenta henne på ryggen.*

Alle ser først på Kim og så på bildet. De vet ikke helt hva de skal si, for de har aldri hørt om Korea før. Men til slutt spør May:

– *Er det derfor du er lei deg?*

– *Nei, ikke akkurat, sier Kim, men jeg så noe ekkelt på TV i går, fra Korea. Det var sikkert tusen svære tanks. Og fullt av soldater som marsjerte og så veldig sinte ut. Da ble jeg redd og tenkte på mor som var flyktning, og mistet foreldrene sine.*

Dette er en tanks.

Dette er Kim sin mor, da hun var baby.

